

4. *Срѣда*. Като ся върнѣ рано въ градъ-тъ ученици-ти видѣхъ смоковницѣ-тѣ изсѣхнѣхъ (Мар. 11; 20). Оправда власть-тѣ си въ храмъ-тъ и даде различни ученія, сирѣчь, притчѣ-тѣ на двама сынове, на нечестивы-ты земледѣлцы (21; 28 — 46), на сватѣхъ-тѣ на царскій-тъ сынъ; отговори на разны питанія на Фарисеи-ты, Саддукеи-ты и Законникѣ-тѣ (Гл. 22); научи ученицы-ты си и народъ-тъ за Фарисеи-ты и книжници-ты, произнесе горести-ты си противъ тѣхъ, и плачѣ-тъ си върхъ Іерусалимъ (Гл. 23). Сирота-та вдовица (Мар. 12; 41 — 44), и нѣкои Елмини искахъ да видятъ Іисуса (Іоан. 12; 20 — 36). Остави храмъ-тъ за послѣдній-тъ пѣтъ; на Елеонскѣ-тѣ горѣ прѣдказа разореніе-то на храмъ-тъ и на Іерусалимъ (Гл. 24). Каза притчѣ-тѣ на десетѣ-тѣ дѣвицы, и на таланты-ты и описа страшный-тъ сѣдѣ. Гл. 25.

5. *Четвъртъкъ*. Вечерь-тѣ слѣдѣ Срѣдѣ ко-ѣхто Евреи-ты брояхъ за часть отъ четвъртъкъ, първосвященници-ти и книжници-ти ся наговаряхъ да уловятъ и да убійтъ Іисуса; вечера-та въ Витаніѣхъ; Іуда ся пазари да го прѣдаде (26; 1 — 16); прѣзъ день-тъ приготвихъ пасхѣ-тѣ въ Іерусалимъ (26; 17 — 19.)

6. *Петѣкъ*. Вечерь-та слѣдѣ четвъртъкъ Іисусъ яде пасхѣ-тѣ съ дванадесетѣ-тѣ (26; 20 — 25), омы нозѣ-тѣ имъ (Іоан. 13; 1 — 20); прѣдказа отричаніе-то Петрово (Гл. 26; 31 — 35); установи Господніѣ-тѣ вечеріѣ (Гл. 26; 26 — 29); утѣши ученицы-ты си и ся моли